

רחל מרחלת על כל העולם

ציפצוף של ציפורים

תמיד אמרתי שכדאי להישאר בקשרים טובים עם האקס. לא חשוב אם זה אקס-בעל או אקס-אשה או אקס-חבר או אקס-חברה. לעולם אין לדעת מתי בן-אדם נוקט לעזרה, ואין כמו אקסים למתן עזרה.

היית'צנית דליה מרזו היתה, בזמנו, חברתו המאוד-צמודה של המלחין נחום (נחצ'ה) היימן, הידוע בזמן האחרון כאביהן של הזמרת סי היימן והאופנאית בילי היימן.

דליה ונחצ'ה אהבו זה את זה במשך תקופה מסוימת, ובילו ביחד ועזרו זה לזה, ובסוף נפרדו

מייק פלידרבאום (מזוקן, במרכז) עם שושנה ארבל-אלמוזלינו ושלי חושן אצל רביץ היה תפוס...

במשך שבועיים הסתובבה ריבקה עם מייק, ובאותם שבועיים נגמרו כל הקשרים עם יהודית. נו, ואז, כמו פעמים רבות אחרות, נגמר הסיפור בין ריבקה למייק והדבר הראשון שריבקה עשתה זה לטלפן לחברתה הקרובה יהודית רביץ. אבל אצל רביץ היה תפוס. ריבקה ניסתה שוב ושוב, והיה תפוס ותפוס ותפוס. אז היא ביררה מה קורה בטלפון של רביץ, והסתבר לה שלא רק הטלפון תפוס, אלא גם יהודית עצמה.

סרט בשם תל-אביב ברלין, ובאחת התפקידים שיחקה ריבקה נוימן. אז כשמייק הגיע ארצה, הוא פגש בריבקה, החברה של אחותו, והם בילו כמה שעות ביחד. אחרי כמה שעות הם בילו גם כמה שבועות ביחד. כל זה בסדר וטיבעי. מה שלא נראה לי כליכך יפה זה שבדייק מהיום שבו בילתה ריבקה עם מייק קפצה עליה מחלת-השיכחה, והיא שכחה לגמרי את חברתה-הקרובה-מאוד, יהודית רביץ.

קרחת מכאן ומכאן

אני אומרת לכם כבר במשך שנים שאי אפשר לסמוך על נשים. בגלל זה אני כליכך אוהבת גברים, כנראה.

הנה, קחו את הסיפור של יהודית רביץ והשחקנית ריבקה נוימן. שתי חברות עם קשרים חזקים. במשך שנה הם נפגשו בכל יום, והיו החברות הכי טובות בעולם.

כל זה עד שריבקה נוימן פיתאום גילתה שמסתובב בעיר רווק בן 30, בשם מייק פלידרבאום. האיש הזה, בעל השם המצחיק (זה בסדר-הכל עץ ריחני) הוא בנם של זוג-מיליונרים כבר מלונדון, ומכאן שעני גדול הוא לא. ריבקה הכירה אותו בעצם באמצעות אחותו, אורנה פלידרבאום, מפיקת-סרטים שהפכה

הכל בסדר בווילה

בחי, אין גבול לחרושת השמועות. בארץ והזאת.

הנה, למשל, רן סקר (או רונן) ואשתו חרותה. כל מי שהיה לו קשר עם חליה-אוויר יודע מי זה רן סקר. הוא כמעט הגיע לתפקיד מפקד-החיל. אבל בגלל ויכוחים פנימיים הוא לא הגיע, ופרש מן הצבא. עכשיו הוא עוסק במיסחר בנשק ובעסקים אחרים.

לפתע נפוצה השמועה כי משהו קרה בין רן וחרותה, אשה נחמדה וחביבה. ולא סתם שמועה, אלא שמועה המצויינת בשפע של פרטים, כדרכן של שמועות. שחרותה ניהלה רומאן עם רופא מפורסם, ושרן עקב אחריה ותפס אותה, ומה לא. דרינג-דרינג-גנתי לרן.

„אז מה בנוגע?" „שום דבר! אנחנו חיים ביחד, והכל בסדר גמור."

„איך נולדה השמועה?" „אז ככה. היה לנו רעיון לעבור מן הווילה

רן (מימין) וחרותה סקר (1979) שמועה מצויינת בשפע של פרטים

שלנו לדירת-גג בתל-אביב. הורענו שאנחנו מוכרים את הווילה. אז התחילו לרכל. זה הכל."

„פגע מאוד-מאוד. בזמן האחרון קרו לה כמה דברים, שפגעו בה קשה. אמה נפטרה, וגם שני בני-מישפחה אחרים. השמועות האלה באו אחרי כל הצרות האלה."

אז לא נוסף לצרות של חרותה. היו לה די צרות בחיים. בשעתו התאבד אביה במשכב בית חרות, אחרי שרג מתוך רחמים את אחיה הסובל ואת אשתו.

אני מאחלת לחרותה כל טוב. מגיע לה.

אהבה לא לפירסום

יום רביעי, 3 לפנות בוקר, רחוב-הירקון, שקט, כמעט אין מכוניות, פה ושם בן-אדם בודד חוצה את הכביש בעייפות.

אני חוזרת הביתה, גם כן קצת משועממת ועייפה.

פיתאום, ממש באמצע הכביש, זוג מחובק לגמרי. הוא מנשק אותה, היא מנשקת אותו. לא רואים את הפרצופים. רואים רק תאוזה ותשוקה. האדריכל מלא לי את הגוף העייף שלי, ואני עומדת בצד ומציצה.

הזוג הולך כמה צעדים, כשגבו אליי, ושוב נעצר ושוב סצינה-חיבוקים, כמו אצל אינגמאר ברגמן השוודי.

אני מסקרנת לגמרי. רוצה לגשת אל הזוג, לבקש סליחה ולהגיד להם משהו כמו „איוה יופי!" אבל בדיק אז אני מזהה את אחת הגופות. אני לא מאמינה! זה לא יכול להיות רואי!

אולי חתונה סינית

בתל-אביב יש גבר אחד, מאוד נחמד ומאוד רווק, וגם מאוד מבוקש. בכל פעם שהוא מכיר בחורה נחמדה, כשהעניינים מתחממים והחברה אומרים לו „נו, קדימה! מה העניינים? הוא מודיע להם שאי-טריטו הוא מתחתן. ואז, במקום לשבור כוס ולהצטלם בשקיעות בגן-העצמאות, הוא פותח מיסעדה סינית, וככה כבר יש לו חמש. שתרעו כמה פעמים הוא עמד להתחתן, וברגע האחרון החליט שהוא מתחתן עם מיסעדה סינית.

תמיד יש לו תירוץ: שלמיסעדה סינית אין חתונה. ושאפשר תמיד למכור אותה, ושכניגוד לאשה היא רק מכניסה כסף ולא מוציאה, ועוד אלפי תירוץ בטעם חמוץ מתוק. כך הגיע המיסעדרן מקום מלכה לשנתו ה-40, והוא עדיין אוכל ספיריריבס בגפז.

שוש קביליו ומקס מלכה החיים עושים את שלהם

אך מסתבר שגם אלוהי הסינים אוהב שידוכים, והוא הביא לו את שוש קביליו היפה והשקטה, שהיא אלמנתו של הכרוזגלן הרצל קביליו, שנפטר ממחלת-הסרטן לפני שנתיים והותיר את שוש ובנה אחריו.

החיים, כידוע, עושים את שלהם, והרצל, שהיה אדם רגיש ועדין מאוד, היה שמח לראות את בנו ואלמנתו שמחים, וכך גם החברים. אמרו למקס שמוטב מיסעדה אחת בחיים, ואהבה אחת אמיתית בלב, וכולם מחזיקים אצבעות, שהזוג הנאה הזה יעשה את הצעד המתבקש.

נחום היימן נפרדו בצורה יפה מאוד

כמו כולם. אבל שלא כמו כולם, הם נפרדו בצורה יפה מאוד. בלי עלבונות ובלי צרות ובלי מריבות, ולכן הם נשארו ידידים קרובים. גם היום, כשלכל אחד מהם יש כבר בן-זוג חדש, הם מפרגנים זה לזה.

קשר טוב במיוחד יצר נחצ'ה עם בנה של דליה, המלחין גיא מרזו, ובאחרונה, כאשר פתח גיא אולפן להקלטות, הגיע אליו נחצ'ה ובכיר המתנה הכי גדולה שבעל אולפן-להקלטות יכול לקבל: קלטות של קולות שונים, כמו תריקת-דלתות, רעש של רכבת, ציפצוף ציפורים, צעקות-כאב, טיפטוף-גשם ושאר דברים הנקראים בעגה המיקצועית „סטוק קולות", ושבעלי אולפני הקלטות עמלים במשך שנים להשגתם.

אז עכשיו שאתן גומרות רומאן עם החבר שלכן, תחשבו גם על הילדים. מי יודע?

ופיתאום הוא מסתובב אליי, ואני רואה אותו, ואני רואה גם אותה. אני מרגישה חולשה, נצמרת לאיזה קיר.

הזוג עומד שוב ומתנשק שוב. אני לא יכולה עוד. מונית עוברת, אני עוצרת אותה ונכנסת פנימה.

כל הלילה לא עצמתי עין. למחרת טילפנתי לאשה המתנשקת, שהיא אשה מקסימה, נשואה לגבר מפורסם ואם לשני בנים גדולים, מפורסמים גם כן. רציתי לשאול אותה אם בעלה יודע שהיא מתנשקת עם בועז אפלבוים, ראש-לישכתו של שימרון פרס, ב-3 בלילה ברחוב-הירקון. אז עשיתי לה דרינג-דרינג.

„כאן רחל המרחלת."

„שלום לך."

„ראיתי אותך אתמול בלילה מתנשקת באופן היסטרי עם בועז אפלבוים. מה קורה כאן?" „אני אספר לך את האמת, אבל אם תפרסמי את שמי, תרעי לך שהמון אנשים ייפגעו. את מוכנה לא להוכיח את שמי?"

„מוכנה!" „אז זה לגמרי פשוט. הלכתי לחגיגות 70 השנה להביתם. חברה הכירה לי את בועז. התאהבתי בו. הוא התאהב בי. זה רומאן אדיר. קשה לנו להיפרד, וכפי לנו ביחד. אלמלא הייתי פוחדת לפגוע בילדים שלי, הייתי צועקת לכל העולם שאני מאוהבת."